

[Statsministeren]

rapporten fra det nordiske granskningsudvalg. Sundhedsministeren oplyste desuden, at Sundhedsstyrelsen er anmodet om en udtalelse om sagen, og at sundhedsministeren herefter vil vende tilbage til spørgsmålet.

Sundhedsministeren har til brug for besvarelsen af dette spørgsmål oplyst, at der nu foreligger en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, og at sundhedsministeren på den baggrund vil vende tilbage med en uddybende besvarelse af spørgsmål S 539.

Spm. nr. S 723

Til trafikministeren (16/4 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren kommentere artiklen »Sag om lille P-bøde ender i dyr fogedret« i Folkebladet Sydjylland den 20. marts 1993?«

Begrundelse

Sagen er ganske bekymrende, hvis det er tilfældet, at man som bilist ikke har nogen mulighed for indsigelse i forhold til en pålagt parkeringsafgift, uanset om man er nok så uskyldig.

I den almindelige retspraksis er det gældende, at tvivlen skal komme den sigtede til gode. Det princip bør vel også gælde i sager om parkeringsafgifter.

Svar (23/4 93):

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Jeg kan oplyse, at det følger af færdselslovens § 121, stk. 2, at politiets afgørelse om pålæggelse af en parkeringsafgift ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Bestemmelsen, der er indført ved vedtagelsen af færdselsloven i 1976, indebærer, at politiets afgørelse om pålæggelse af en parkeringsafgift ikke kan påklages til Trafikministeriet (tidligere Justitsministeriet).

Indsigelser mod politiets afgørelse må gøres gældende i fogedretten. Den fornødne bevisførelse sker inden for rammerne af den bevisførelse, der efter retsplejelovens § 501 kan ske ved fogedretten.

Reglen om, at enhver rimelig tvivl skal komme tiltalte til gode, gælder også for så vidt angår pålagte parkeringsafgifter. Dette følger af en dom afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i 1984, hvor det blev statu-

eret, at retssikkerhedsgarantier for straffesager i den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 6 finder anvendelse, uanset at der er sket en afkriminalisering af overtrædelser af særlovgivningen.

Hvorvidt der i den konkrete sag har været en rimelig tvivl om berettigelsen af den pålagte parkeringsafgift, er fogedrettens afgørelse, og dette spørgsmål kan jeg derfor ikke kommentere.

Spm. nr. S 729

Til socialministeren (19/4 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke rettigheder andre EF-borgere vil få, når de kommer til Danmark, hvis resultatet af folkeafstemningen den 18. maj 1993 bliver et ja?«

Begrundelse

Der hersker mildest talt forvirring om andre EF-borgeres rettigheder, hvis de kommer til Danmark, i forhold til f.eks. bistandsloven, men også andre love inden for ministerens område.

Da specielt disse love stiller danskerne økonomisk bedre, end andre EF-borgere er stillet i deres hjemlande i samme situation, er det afgørende for Danmarks fremtidige situation, hvordan disse andre EF-borgere er stillet i Danmark efter et eventuelt ja til Unionen.

I besvarelsen bedes der taget højde for de forskellige muligheder, der er for at være i Danmark for andre EF-borgere: 1. turister, 2. lønmodtagere og/eller 3. bosiddende i Danmark.

Der bedes desuden taget højde for tillægsbetænkning over forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber m.v. (Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union), side 70 ff og specielt punkt 10 på side 71.

Svar (23/4 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Et ja den 18. maj 1993 vil ikke medføre ændringer i andre EF-borgeres adgang til sociale ydelser i Danmark.

Hjemmelen til koordination af EF-medlemsstaternes sociale sikringsordninger er fast-